

שאלות ותשובות לשיון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף כז עמוד א

א] הסיק תנור בעצי איסורי הנאה ואפה בו פת, האם הפת מותרת באכילה ומדוע ?

ב] שאור חולין ושאור תרומה נפלו לתוך עיסת חולין, והעיסה התחמצה על ידי שניהם, האם העיסה מותרת לזר ?

ג] לסוכר שפת שנאפתה בעצי אשרה אסורה, מה הדין אם היא נתערבה באחרות ?

ד] לרבי, קדרה אוקערה שנצרפו בתנור על ידי עצי איסור, האם הם מותרים בהנאה ?

ה] לרבי, בישל פת על גבי גחלים של איסורי הנאה, מה דינה ?

א] רבי [ושמואל]: אסורה, שסוכר ש"ש שבח עצים בפת", והרי העצים אסורים. חכמים: מותרת, שאין שבח עצים בפת [אך אסור לאפות בהיסק זה לכתחילה].

ב] חכמים: מותרת. שאין עיסה נאסרת אלא כשיש בשאור התרומה לבדו כדי להחמיץ. ר' אליעזר: הולכים אחר השאור האחרון שנפל לעיסה, ואם נפל ההיתר לבסוף מותר. לאביי, ובלבד שסילק שאור התרומה מיד כשנפל של חולין, ובכך בטל כוחו. אבל אם לא סילק את התרומה, העיסה אסורה. כיון שגמר ההחמצה נעשה על ידי שניהם, ו"זה וזה גורם" אסור.

ג] ר' אליעזר: יוליך כסף בשווי העצים לים המלח, ובזה כולן מותרות. חכמים: אין פדיון לעבודה זרה, וכולן אסורות.

ד] קערה: אסור. שסוכר "יש שבח עצים בפת", ואין כאן גורם שני מלבד האיסור. קדרה: לשון א' מותר, שסוכר "זה וזה גורם" מותר [שאף עצי ההיתר גורם לבישול הקדרה]. לשון ב' אסור, כי מקבל תבשיל לתוכה קודם שמבשל בה על עצי ההיתר.

ה] גחלים עוממות [כבויות]: הפת מותרת, כי כאשר נהנתה הפת מהאיסור, הוא כבר כלה. גחלים לוחשות: נחלקו שמואל ור' יוחנן, האם אסורה משום שיש שבח עצים בפת. או שאינה אסורה אלא כשהעצים האסורים בוערים כנגד הפת.